

algruppe 5 (ufaglærte arbejdere), der talmæssigt er ca. fem gange så stor som socialgruppe 1. Af gymnasieeleverne kom 17 pct. fra socialgruppe 1 og 7 pct. fra socialgruppe 5. Af lærlingene kom 2 pct. fra socialgruppe 1 og 24 pct. fra socialgruppe 5. Af dem, som ikke fik formaliseret uddannelse i 16-19 års alderen, kom 2 pct. fra socialgruppe 1 og 34 pct. fra socialgruppe 5.

Valget træffes imidlertid ikke blot mellem studieforberedende uddannelser og erhvervsuddannelser. Det træffes også mellem uddannelser, som er uden forbindelse med hinanden. Dette skyldes bl. a., at de har forskellig historisk baggrund. De studieforberedende uddannelser kan føre deres traditioner helt tilbage til de katedralskoler, der blev oprettet i middelalderen, medens erhvervsskolerne er blevet oprettet i løbet af de sidste 150 år, efterhånden som der opstod behov for dem. Undervisningsplanerne udarbejdes for hver uddannelse for sig uden forsøg på samordning med andre uddannelser, hvor det ellers kunne være muligt. Lærernes uddannelsesmæssige baggrund er vidt forskellig, og styrelses- og ejerforhold er også forskellige, ligesom ressourcetil- delingen foregår efter vidt forskellige kriterier.

Den studieforberedende opgave, som gymnasiet har, præger gymnasieeleverne stærkt således, at de for langt den overvejende dels vedkommende fortsætter deres uddannelse ved universiteterne, de højere læreanstalter og andre institutioner for længerevarende teoretisk uddannelse. Denne traditionsbestemte påvirkning af elevernes uddannelsesmål har medført, at den stærke stigning i tilgangen til gymnasiet gennem den sidste snes år er blevet fulgt af en tilsvarende stigning i tilgangen til de længerevarende, videregående uddannelser. En stigning, der har været så stor, at man nu står i en situation, hvor de, som fremtidig dimitteres fra de videregående uddannelsesinstitutioner, må imødesee mere eller mindre alvorlige vanskeligheder ved at opnå beskæftigelse, og hvor undervisningsministeren ved lov af 10. juni 1976 har fået en generel bemyndigelse til at regulere tilgangen til de videregående uddannelser. Dette forhold har givet Det centrale Uddannelsesråd anledning til bl. a. at anbefale, at der tages initiativ til et mere omfattende forsøgsarbejde inden for gymnasie/HF-undervisningen, hvor hovedvægten er foreslået lagt på forsøg med integration af HF-kurser med forskellige former for erhvervsuddannelser.

Endvidere må det også give anledning til alvorlige overvejelser, at de uddannelsesstilbud, som eksisterer i dag inden for det 10.-12. uddannelsesår, ikke virker tiltrækkende på ca. $\frac{1}{6}$ af de elever, som afslutter folkeskolen. Denne gruppe vil være henvist til at

tage ufaglært beskæftigelse, hvor risikoen for både sæson- og konjunkturbestemt arbejdsløshed er særlig stor, og den vil på grund af de ustabile beskæftigelsesforhold og som hørende til lavtlønsgruppen i særlig grad have behov for støtte fra det sociale bistandsvæsen. I et kommende planlægningsarbejde for 10.-12. uddannelsesår vil det derfor være en vigtig opgave at undersøge, hvilke uddannelsesformer og -tilbud, der kan indrettes, og som kan tiltrække den omtalte elevgruppe således, at den i fremtiden kan være bedre udrustet til at klare sig i arbejds- og samfundslivet.

Ligeledes må den integration af handicappede i folkeskolens normale undervisning, som er i gang, udvides til også at omfatte 10.-12. uddannelsesår.

Endelig må der ved planlægningen af 10.-12. uddannelsesår tages hensyn til, at den del af befolkningen, der ikke har fået nogen uddannelse efter undervisningspligtens ophør, skal have adgang til at erhverve sig de kundskaber, som tilbydes i 10.-12. uddannelsesår.

Det er vigtigt nu at gå i gang med at planlægge en reform af uddannelserne i 10.-12. uddannelsesår således, at gymnasie- og HF-undervisningen, lærlinge- og efg-uddannelserne, de mellemtekniske uddannelser, etatsuddannelserne og de sociale uddannelser kan samordnes. Ved en samordning må der lægges vægt på, at eleverne uanset deres uddannelsesmål får et fælles grundlag af almen dannelse. Endvidere må uddannelsernes øvrige indhold udformes på en måde, der sikrer, at faglige krav, som er opfyldt af en elev inden for én uddannelse også accepteres af en anden uddannelse, der stiller lignende krav, således at samlæsning bliver mulig, og således at overgang fra en uddannelse til en anden kan ske med anerkendelse af de relevante uddannelsesmæssige krav, som eleven allerede har opfyldt i sin tidligere uddannelse. Der må desuden ske en trinvis opbygning af uddannelserne, der gør det muligt, at eleverne på forskellige stadier af et tre-årigt uddannelsesforløb kan afbryde deres uddannelse med en vis kompetence, som giver dem mulighed for relevant erhvervmæssig beskæftigelse, og ret til senere at vende tilbage til fortsat uddannelse.

Erhvervsuddannelserne har i vidt omfang bygget på en blanding af teoretisk undervisning og praktisk oplæring, og sådan må det nødvendigtvis også være i fremtiden. Der er imidlertid en bred erkendelse af, at der i al almindelighed er et behov for en tættere forbindelse mellem skolen og arbejdslivet — en erkendelse, som i øvrigt er kommet til udtryk i den nye folkeskolelov. Det er endvidere ønskeligt, at eleverne i de studieforberedende uddannelser ikke udelukkende har de længerevarende, videregående